

'Het is ook een verrijking'

Leven als dove persoon
in de praktijk

•

Zorgzwaartemeting,
een stap naar meer
inclusie

•

Hulpmiddelen
eenvoudiger aanvragen

•

Op fietstocht
met de rolstoel

Fietsen is helemaal in, maar voor personen met een fysieke beperking vaak niet zo vanzelfsprekend. Daarom start UZ Leuven campus Pellenberg met een adviescentrum voor driewielfietsen en handbikes voor (volwassen) personen met een fysieke beperking.

Nieuw!

Adviesc

driewiel

Met driewielfietsen en handbikes kunnen ook personen met een fysieke beperking genieten van een fietstochtje. Maar veel mensen zijn niet op de hoogte van alle mogelijkheden en weten ook niet waar ze met vragen terecht kunnen.

Daarom richtte het revalidatiecentrum van campus Pellenberg een adviescentrum op. Door jarenlange ervaring met driewielerfietsen en handbikes, beschikt het centrum over het nodige materiaal en de expertise om advies op maat te geven.

Consultatie

Geïnteresseerden kunnen een consultatie aanvragen bij de revalidatiearts. Als die oordeelt dat er geen risico's zijn, krijgen ze daarna de kans om de verschillende mogelijkheden van driewielfietsen en handbikes in de praktijk te testen.

De oprichting van het adviescentrum kadert in het project *Start to handisport of g-sport*, waarmee de provincie Vlaams-Brabant personen met een handicap duurzaam aan het sporten wil krijgen. Het centrum streeft er ook naar om personen met een fysieke beperking samen met mensen zonder handicap te laten fietsen in hun eigen provincie. Om dat te verwezenlijken, is het centrum op zoek naar vrijwilligers die het fietsen of handbiken mee willen begeleiden.

Aankoppelhandbike

Dat je ook met een rolstoel heel wat meer mogelijkheden hebt dan vaak wordt gedacht, ontdekte ook Roeland Geerits. Hij was al een tijdje op zoek naar een manier om langere fietstochtjes te kunnen afleggen. 'Toen bestond het adviescentrum uiteraard nog niet', zegt hij. 'Door zelf te zoeken heb ik gevonden wat ik zocht, maar

Centrum voor fietsen en handbikes

daar was ook wat geluk mee gemoeid. Zo'n centrum is dus best nuttig.'

Roeland kan zijn rolstoel zelf zo'n twee kilometer voortbewegen, zegt hij. 'Korte afstanden zijn dus OK, maar voor langere afstanden kom je met zo'n zware rolstoel echt wel spierkracht te kort. Daarom was ik op zoek naar een alternatief, en op een Duitse beurs heb ik gevonden wat ik zocht: een elektrisch aangedreven voorzetwiel dat op de rolstoel kan worden gemonteerd. Officieel heet dat een aankoppelhandbike.'

Enorme vooruitgang

Voor iemand met een handicap is zo'n hulpmiddel een enorme vooruitgang. 'Met mijn handen beweeg ik de trappers, maar dankzij de elektrische motor wordt mijn kracht verviervoudigd. Op die manier kan ik tot 25 kilometer afleggen. Dan is de elektromotor leeg. Voor rondritten moet ik er dus op letten dat ik na ongeveer 12 kilometer terug begin te keren.'

Dankzij de aankoppelhandbike heeft Roeland zijn droom kunnen waarmaken om zelfstandig langere ritten te ondernemen. 'Bovendien vergroot het apparaat sterk mijn zelfstandigheid. Ik kan het wiel er zonder hulp aanzetten. Op zonnige dagen ga ik ermee naar mijn werk. Eerst werd de terugbetaling geweigerd. Maar toen duidelijk werd dat ik het voorzetwiel niet louter voor de ontspanning heb gekocht, werd mijn aanvraag goedgekeurd.'

Meer info over het adviescentrum vindt u op:

☎ 016 33 87 00

revalidatiecentrum@uzleuven.be

🌐 www.uzleuven.be/revalidatiecentrum

Ter informatie

De zoektocht naar een hulpmiddel is een delicate oefening: wat voor de ene persoon een oplossing is, is dat niet altijd voor de andere. Om een geldige aanvraag voor terugbetaling te kunnen indienen, moet de advisering in principe altijd door een door het VAPH erkend multidisciplinair team gebeuren, dat wel rekening kan houden met het advies van een extern expertisecentrum. Het bepalen van de meest geschikte

oplossing blijft de verantwoordelijkheid van het team.

Een hulpmiddel aankopen voordat u zekerheid hebt over de terugbetaling door het VAPH is altijd een risico! Als u het toch wilt doen, wint u het best eerst informatie in over de mogelijkheden en voorwaarden tot terugbetaling bij uw provinciale afdeling van het VAPH (zie de adressenlijst op p. 7 van dit handblad).

Ban armoede uit

Te veel mensen met een handicap leven in armoede en kennen sociale uitsluiting, ook nog in 2010. De organisaties VFG (vereniging personen met een handicap) en KVG (Katholieke Vereniging Gehandicapten) vinden dat daar dringend verandering in moet komen.

Omdat er weinig cijfergegevens voorhanden zijn, onderzochten KVG en VFG in samenwerking met de Universiteit Antwerpen de inkomenssituatie van mensen met een handicap. Op 5 oktober worden de resultaten van het onderzoek voorgesteld en gaan de verenigingen in debat met de beleidsmakers om de mogelijkheden te verkennen naar een volwaardig inkomen en inclusie voor mensen met een handicap.

Deelnemers aan het evenement zijn, naast uiteraard de onderzoekers en mensen met

een handicap die over hun leefsituatie getuigen, onder meer Jean Marc Delizée, staatssecretaris voor Personen met een Handicap, Jo Vandeuren, minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en Pascal Smet, minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel.

Het evenement heeft plaats in het Provinciehuis Antwerpen, Koningin Elizabethlei 22, 2018 Antwerpen, op 5 oktober 2010, om 10 uur.

Inschrijven:

KVG

Arthur Goemaerelei 66

2018 Antwerpen

☎ 03 216 29 90

📠 03 248 14 42

✉ 5okt.vfg.kvg@kvg.be

Een nieuwe st

Zorgzwaartemeting brengt inclusie dichterbij

Stap voor stap krijgt een vernieuwde gehandicaptenzorg gestalte waarin meer plaats is voor inclusie en zorg op maat. Met het proefproject Diensten Inclusieve Ondersteuning (DIO) en de verdere uitwerking van het zorgzwaarte-meetinstrument (zie kaderstukje) zijn belangrijke vorderingen gemaakt.

Inclusie betekent dat mensen met een handicap zoveel mogelijk gewoon in de samenleving functioneren, en zo weinig mogelijk uitzonderlijk en afzonderlijk. Die benadering breekt met het oude beeld van personen met een handicap die in de eerste plaats hulp- en zorgbehoevend zijn. Onder meer ook de VN-conventie betreffende de rechten van personen met een handicap gaat uit van zoveel mogelijk inclusie.

Inclusieve samenleving

Inclusie wordt vaak geassocieerd met mensen die niet langer in een instelling wonen, maar in een eigen huis, in een gewone woonwijk. Toch volstaat geïntegreerd wonen op zichzelf niet om van inclusie te spreken.

Inclusie betekent ook dat de ondersteuning van de persoon met een handicap een verantwoordelijkheid is geworden van de hele samenleving, en niet alleen van gespecialiseerde diensten of voorzieningen. Alle beleidsdomeinen van de overheid (zoals de domeinen wonen, werk, vrije tijd of toerisme) hebben de taak om personen met een handicap vanuit hun eigen invalshoek te ondersteunen.

Vertaald in zorgtermen betekent dat, dat de overheid in de eerste plaats ook de zelfzorg

van de persoon met een handicap ondersteunt. Via aangepaste huisvesting, assistentievervangende technologieën, professionele ondersteuning vanuit de gezinszorg, thuiszorg of thuisverpleging en de steun van familie en vrienden, kan die zo een eigen leven uitbouwen.

Pas als al die actoren onvoldoende antwoord kunnen bieden op de zorgvraag van de persoon met een handicap, komt de handicapspecifieke ondersteuning – in Vlaanderen is dat het VAPH – in beeld. Die nieuwe aanpak komt de integratie van de persoon met een handicap in de maatschappij ten goede en zorgt ervoor dat de middelen van het VAPH bij voorkeur gaan naar handicapspecifieke ondersteuning. Zo kunnen ook meer mensen worden geholpen en zijn er minder wachtenden.

ap vooruit

Zorgzwaarte-meetinstrument

Cruciaal in de evolutie naar die inclusieve zorg is het zorgzwaarte-meetinstrument dat het VAPH heeft ontwikkeld en momenteel uit-test. Dat instrument bestaat uit een aantal interviews met de persoon met een handicap en diens omgeving (meestal met de persoon met een handicap zelf, een professionele begeleider en iemand uit de naaste vriendenkring of familie). Op basis daarvan wordt uitgemaakt hoeveel zorg iemand precies nodig heeft, ongeacht wie de zorg op zich neemt of hoe de zorg moet worden georganiseerd. Dat wordt bepaald in een andere fase, de zorgvraagverduidelijking.

Het zorgzwaarte-meetinstrument werd al verschillende malen uitgetest en herwerkt. In zijn huidige versie werd het uitgetest tijdens het PGB-experiment dat in 2008 met een beperkte groep van 200 personen startte. Recent is daar nu het pilootproject met de Diensten Inclusieve Ondersteuning bijgekomen, waarbinnen 77 nieuwe cliënten en 1220 bestaande cliënten uit beschermd en geïntegreerd wonen met het zorgzwaarte-meetinstrument zullen worden ingeschaald. Ook andere onderzoeken worden nog gepland.

DIO

De Diensten Inclusieve Ondersteuning zijn op dezelfde leest geschoeid als beschermd en geïntegreerd wonen: volwassen personen met een handicap wonen in een eigen woning, in een gewone omgeving, en betalen zelf hun woon- en leefkosten.

Na de zorgvraagverduidelijking van de cliënt, levert de Dienst Inclusieve Ondersteuning ondersteuning op maat en streeft hij naar een samenwerking met reguliere diensten, mantelzorg en het netwerk van de persoon met een handicap.

De erkende capaciteit van de Diensten Inclusieve Ondersteuning wordt uitgedrukt in zorggebonden personeelspunten. Er wordt afgestapt van de klassieke erkenning in plaatsen. Nieuwe diensten krijgen een erkenningscapaciteit (in personeelspunten) op basis van de inschalingswaarden van de cliënten.

Zie ook het interview met Nancy Meersman over het PGB-experiment achteraan in dit nummer.

Klare taal

Zorgzwaarte-meetinstrument

Het zorgzwaarte-meetinstrument dat door het VAPH werd ontwikkeld, is bedoeld om de ondersteuningsnood of zorgzwaarte van volwassen personen met een beperking beter in kaart te brengen, en om beter de verschillen in zorgzwaarte tussen personen te kunnen meten. Het zorgt ervoor dat die oefening voor alle personen met een handicap op dezelfde manier gebeurt.

Op basis van de zorgzwaartebepaling kunnen in de toekomst de ondersteuningsmiddelen (bijvoorbeeld personeelssubsidies voor diensten die ondersteuning bieden) op een rechtvaardiger manier worden verdeeld. De ene persoon heeft immers meer ondersteuning nodig dan de andere.

Een zorgzwaartemeting bestaat uit een uitgebreid interview door een multidisciplinair team, over de ondersteuningsnoden van de persoon met een handicap op verschillende levensdomeinen. Het interview gebeurt

tegelijktijd met de persoon zelf en met een naaste uit de familie of kennissenkring, en vaak ook met een professionele begeleider.

De zorgzwaartemeting brengt in kaart:

- in welke mate de persoon met een handicap nood heeft aan ondersteuning door anderen: de 'begeleidingsintensiteit' of 'B-waarde',
- in welke mate de persoon met een handicap overdag nood heeft aan anderen: de nood aan 'permanentie' of 'P-waarde',
- in welke mate de persoon met een handicap 's nachts nood heeft aan anderen: de nood aan 'nachtpermanentie' of 'N-waarde'.

Het zorgzwaarte-meetinstrument werd alleen voor volwassenen ontwikkeld en kan dus niet voor minderjarigen worden gebruikt.

‘Het is ook een verrijking’

Leven als dove persoon in de praktijk

Als je met Vanessa Lopes Ferreira Abreu praat, zou je denken dat ze helemaal niet doof is. Ze begrijpt je perfect en spreekt ook met een perfecte intonatie. ‘Dat komt door de cochleaire implant die ik in mijn oren heb’, zegt ze: ‘een elektronisch implantaat dat de gehoorzenuw stimuleert, waardoor veel doven en slechthorenden weer geluiden kunnen horen.’

Voor zo’n cochleaire implant is het een groot voordeel dat ze pas op latere leeftijd doof is geworden, zegt Vanessa. ‘Het apparaat moet bij elke persoon anders worden afgesteld. Omdat ik tevoren nog hoorde, kon ik goed vergelijken met klanken zoals ze echt zijn. Dat is heel belangrijk voor de verstaanbaarheid. Als je doof

bent geboren, kun je uiteraard niet vergelijken, en dat geeft vaak problemen.’

Igloo

Naast de cochleaire implant gebruikt Vanessa ook een ringleiding, een soort zender-ontvanger die spraak kan versterken. ‘Vooral op verga-

Ter informatie

Voor het VAPH de terugbetaling van een hoorhond goedkeurt, wordt de aanvraag aan een aantal criteria getoetst. Dergelijke honden zijn zeer duur in aankoop en moeten dan ook werkelijk een meerwaarde betekenen tegenover de hulpmiddelen die ze vervangen. Meer informatie is te vinden in een powerpointpresentatie over hoorhonden via www.koc.be/2009.html.

deringen, als er verschillende mensen aan het woord komen, is het handig als ik het zendertje in het midden leg. En via bluetooth kan ik het verbinden met de gsm. Voorts gebruik ik af en toe een doventolk en een schrijftolk, alweer vooral voor vergaderingen. Zelfs met een implant moet je je enorm concentreren om te horen wat mensen zeggen, en zoiets is geen hele dag vol te houden.’

Bijzonder trots is Vanessa op haar assistentiehond. ‘Igloo is de eerste assistentiehond die het VAPH voor doven heeft erkend. Die vervangt heel wat kabels en contactdozen in het appartement: voor de parlofoon, het brandalarm, enzovoort. Als hij een apparaat hoort, brengt hij me ernaartoe. En als beloning krijgt hij een snoepje.’

Labyrint

Vanessa heeft altijd al met haar gehoor gesukeld, ‘maar in het begin dachten we dat het kwam door de vele oorontstekingen die ik als kind heb gehad. Pas later bleek het erfelijk te zijn van moeders- én vaderskant. Intussen was ik al begonnen met mijn studies als vertaler, maar nu ben ik GON-coördinator (*Geïntegreerd Onderwijs, red.*) aan een school voor dove leerlingen. Ik ondersteun onder meer de GON-leerkrachten uit het gewone onderwijs die met hen werken, ik wijs ouders de weg bij hun aanvragen voor hulpmiddelen, enzovoort.’

Dat laatste is ook heel erg nodig, vindt ze, want tegemoetkomingen voor hulpmiddelen zijn over veel verschillende diensten verspreid. ‘Een cochleaire implant moet je bij het RIZIV aanvragen, een tolk Vlaamse Gebarentaal is vaak bij de VDAB omdat het met je werk te maken heeft, en

een assistentiehond heb ik via het VAPH gekregen. En we zitten nog eens in Brussel ook, in een Nederlandstalige school, maar de ouders zijn vaak eentalig Frans.'

Ook zelf ontsnapt Vanessa niet aan de Brusselse taalperikelen: hondje Igloo is weliswaar betaald door Vlaanderen, maar kent uitsluitend Frans. 'De vzw die hem leverde was tweetalig, maar de trainer was Franstalig. Dus spreek ik hem aan in het Frans.'

Dos Cervezas

Met de hulpmiddelen die ze gebruikt, kan Vanessa haar handicap heel efficiënt compenseren. 'Ik blijf uiteraard wel doof, maar beschouw het tegelijk als een verrijking dat ik zowel de horende als de dovencultuur van binnen uit ken. Vergelijk het met mijn familiale achtergrond: mijn moeder was Nederlandstalig, mijn vader Portugees. Ook dat is een verrijking.'

'Wat ik soms wel mis, is de muziek: ook met een cochleaire implant is een melodie nauwelijks hoorbaar. Ik luister haast nooit meer naar de radio. Waardoor het dus een tijdje heeft geduurd voor het me opviel dat Dos Cervezas zo'n monsterhit is geworden.'

Tweede aanvraag eenvoudiger

Het VAPH heeft de procedure om sommige hulpmiddelen en aanpassingen aan te vragen, eenvoudiger gemaakt. Voor een eerste aanvraag moet u net als vroeger een uitgebreid verslag laten opmaken door een multidisciplinair team. Een tweede aanvraag, daarentegen, kunt u in een aantal gevallen zelf doen, zonder tussenkomst van een multidisciplinair team.

Niet alle hulpmiddelen en aanpassingen komen voor de vereenvoudigde aanvraag in aanmerking. Het gaat alleen over:

- **eenvoudige hulpmiddelen.** Die zijn op de referentielijst aangeduid met een asterisk (*). Het zijn hulpmiddelen die minder kosten dan 375 € (niet-geïndexeerd bedrag, op basis van de bedragen uit 2002). Voor bepaalde hulpmiddelen (bij-

voorbeeld voor communicatie) blijft het advies van een team wel noodzakelijk, zelfs als de kostprijs onder de grens van 375 € ligt,

- **de vervanging van een hulpmiddel waarvoor u in het verleden al een tegemoetkoming hebt ontvangen en waarvan de refertetermijn verstreken is.** Opgepast: als de refertetermijn nog niet verstreken is, geldt de vereenvoudigde aanvraagprocedure niet. De refertetermijn wordt voor elk hulpmiddel in de referentielijst weergegeven.

De referentielijst vindt u op www.vaph.be/referentielijst. Om niets te vergeten bij uw aanvraag, gebruikt u het best het voorgedrukte formulier dat u vindt onder de rubriek Formulieren op www.vaph.be. U kunt het formulier ook aanvragen via de adressen hieronder.

Vraagje voor het VAPH?

www.vaph.be

PAB

☎ 02 225 84 22
✉ pab@vaph.be

Provinciale Afdelingen

(voor vragen over uw persoonlijk dossier)

Prov. Afd. Antwerpen

Potvlietlaan 5, 2600 Berchem
☎ 03 270 34 40
☎ 03 270 34 41
✉ antwerpen@vaph.be

Prov. Afd. Vlaams-Brabant

Brouwersstraat 3, 3000 Leuven
☎ 016 31 12 11
☎ 016 31 12 29
✉ leuven@vaph.be

Prov. Afd. Limburg

Ilgatlaan 7, 3500 Hasselt
☎ 011 27 43 54
☎ 011 28 51 09
✉ hasselt@vaph.be

Prov. Afd. Oost-Vlaanderen

Kortrijksesteenweg 788, 9000 Gent
☎ 09 269 23 11
☎ 09 269 23 39
✉ gent@vaph.be

Prov. Afd. West-Vlaanderen

Magdalenestraat 20, 8200 Brugge
☎ 050 40 67 11
☎ 050 39 36 80
✉ brugge@vaph.be

Antennepunt Brussel

Sterrenkundelaan 30 – lokaal 004
1210 Brussel
☎ 02 225 84 62
☎ 02 225 84 05
✉ brussel@vaph.be
Open op maandag en woensdag van 9.15 tot 12.15 u. en van 14 tot 16 u.
(in juli en augustus alleen op woensdag)

Communicatiedienst

(voor algemene vragen)
Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel
☎ 02 225 85 97
☎ 02 225 84 05
✉ informatie@vaph.be

Centrale Registratie Zorgvragen

Antwerpen

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Antwerpen
Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem
☎ 03 240 61 78
☎ 03 240 61 62
✉ greet.smeyers@welzijn.provant.be

Limburg

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Limburg
Universiteitslaan 1, 3500 Hasselt
☎ 011 23 72 18
☎ 011 23 82 80
✉ coördinatiepunthandicap@limburg.be

Oost-Vlaanderen

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Oost-Vlaanderen
Provinciaal administratief centrum
W. Wilsonplein 2, 9000 Gent
☎ 09 267 75 28
☎ 09 267 75 99
✉ leen.de.caluwe@oost-vlaanderen.be

Vlaams-Brabant

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Vlaams-Brabant

Provincieplein 1, 3010 Leuven

☎ 016 26 73 08
☎ 016 26 73 01
✉ handicap@vlaamsbrabant.be

West-Vlaanderen

Coördinatiepunt Handicap
Provincie West-Vlaanderen
Hoefijzerlaan 38, 8000 Brugge
☎ 050 34 98 63
☎ 050 34 98 72
✉ rog@west-vlaanderen.be

Brussels Aanmeldingspunt voor Personen met een Handicap (BRAP)

(voor vragen rond handicap in Brussel)
Louis Wittouckstraat 54, 1020 Brussel
☎ 02 421 18 70
✉ info@brap.be
☎ www.brap.be

Kenniscentrum Hulpmiddelen (KOC)

Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel
☎ 02 225 86 61
☎ 02 225 84 05
✉ koc@vaph.be
☎ www.hulpmiddeleninfo.be

‘Twee vragenlijsten’

Zorgzwaartemeting en PGB in de praktijk

Nancy Meersman neemt deel aan het PGB-experiment, waarin ook het zorgzwaarte-meetinstrument in zijn huidige versie werd getest. ‘Uiteindelijk is het soort zorg dat ik nodig had correct bepaald’, vindt ze. ‘Al had ik persoonlijk wel verwacht dat ik een groter budget zou krijgen dan uiteindelijk het geval was.’

Nancy raakte ongeveer tien jaar geleden verlamd aan één been. Sindsdien maakt ze gebruik van een rolstoel. ‘Ik stond ook al een tijdje op de wachtlijst voor een persoonlijke-assistentiebudget (PAB). In afwachting daarvan betaalde ik een deel van mijn hulp zelf, onder meer met dienstencheques.’

Financiële verlichting

Haar deelname aan het PGB-experiment bracht alvast enige financiële verlichting mee. ‘In feite bekostig ik met het PGB nu de hulp van PAB-assistenten. Via het PGB heb ik dus toch bereikt wat ik van bij het begin had gewild. Op dat gebied heb ik geluk gehad: het PGB-experiment is opgestart met een beperkt aantal mensen. Pas tegen eind 2010 wordt bekeken of het wordt voortgezet, en eventueel uitgebreid.’

‘Het heeft wel nogal wat voeten in de aarde gehad om te bepalen welke zorg ik precies nodig had. Ik moest eerst een hele vragenlijst invullen van het multidisciplinair team om mijn zorgzwaarte te bepalen. Achteraf kwam ook de universiteit, die het PGB-experiment begeleidt, met een eigen vragenlijst. Een heel andere vragenlijst, maar volgens mij kwam hij in feite grotendeels op hetzelfde neer. Een beetje dubbelop dus, maar ja: het is dan ook een experiment.’

Ondersteuning

Intussen is Nancy best tevreden met de hulp die de PAB-assistenten haar bieden. ‘Alleen heeft het systeem zijn beperkingen. Er moet rekening worden gehouden met de werkuren en beschikbaarheid van de assistenten. Op momenten dat de assistent niet werkt, moet mijn naaste omgeving overnemen, wat toch een zekere belasting is’.

‘Bovendien was een van mijn belangrijkste doelstellingen om opnieuw te beginnen sporten. Ik was vroeger heel actief en wil dat ook blijven als rolstoelgebruiker. Het idee was dat ik met behulp van PAB-assistenten aan rolstoeltennis of – basket zou kunnen doen, maar dat is tot nu toe nog niet gelukt. Dat vind ik wel jammer.’

De inschaling en budgetbepaling van het PAB en PGB gebeuren op verschillende manieren. Daardoor ligt het PGB dat Nancy ontvangt, lager dan het PAB dat ze zou kunnen ontvangen. ‘Anderzijds: voor het PAB stond ik helemaal onder aan de wachtlijst. Door mijn deelname aan het PGB-experiment heb ik alvast tot eind dit jaar de ondersteuning waar ik anders waarschijnlijk nog steeds op zou moeten wachten.’

PGB/PAB

De letterwoorden lijken op elkaar, maar toch zijn een PAB en een PGB twee heel verschillende dingen.

Een PAB (persoonlijke-assistentiebudget) is een budget dat het VAPH aan personen met een handicap kan toekennen om iemand in dienst te nemen die hen thuis, op school of op het werk assisteert. Bijvoorbeeld om ze aan te kleden, te koken, te eten of op te ruimen, maar ook voor boodschappen, verplaatsingen of uitstappen. Een PAB is dus een zorgvorm.

Een PGB (Persoonsgebonden Budget) is een bedrag dat het VAPH uitkeert aan een persoon met een handicap om zelf zijn zorg te regelen. Het geld gaat dus niet rechtstreeks naar de voorziening, maar naar de persoon met een handicap, die vervolgens zelf persoonlijke assistenten in dienst neemt en reguliere welzijnsdiensten of zorgaanbieders betaalt. Een PGB is geen zorgvorm, maar een nieuwe manier om zorg te financieren. Een eerste PGB-experiment werd opgestart in 2008 en loopt eind 2010 ten einde.

Handblad is een driemaandelijks serviceblad van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Verantwoordelijke uitgever: Laurent Bursens, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel. Redactie en realisatie: Jansen & Janssen – www.jaja.be.
Volgend nummer: 15 december 2010.